

វិទ្យាស្ថានគរុកោសល្យរាជធានីភ្នំពេញ

មុខវិជ្ជាស្រាវជ្រាវអប់រំ

ឆ្នាំទី៣ ឆមាសទី១

មេរៀនទី៧៖ ការអាននិពន្ធន៍ស៊ីជម្រៅ

(Reading Literature Critically)

I. និយមន័យ

ការអាននិពន្ធន៍ស៊ីជម្រៅ គឺជាការអានអត្ថបទដោយមានការវិភាគ យល់ដឹង និងគិតពិចារណាដោយជ្រាលជ្រៅ មិនត្រឹមតែទទួលយកព័ត៌មានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសួរខ្លួនឯងថា ព័ត៌មាននេះមានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេច មានសារៈសំខាន់អ្វី និងអាចអនុវត្តបានដូចម្តេច។

ការអាននិពន្ធន៍គឺជាការអានឯកសារ ឬអត្ថបទមិនមែនសម្រាប់យល់តែអត្ថន័យផ្ទាល់តែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺអានដោយមានការវិភាគ ប្រៀបធៀប សង្ស័យ និងវាយតម្លៃអំពីអត្ថន័យ សារៈសំខាន់ ទស្សនៈ និងគោលបំណងរបស់អ្នកនិពន្ធ។ ដូចនេះការអាននិពន្ធន៍ស៊ីជម្រៅមានន័យថា៖

- មិនអានតែតាមអក្សរប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែអានដោយគិតត្រួតពិនិត្យ។
- វាយតម្លៃប្រភព ឬភាពជឿជាក់បានរបស់អត្ថបទ។
- សួរខ្លួនឯងថា៖ តើអត្ថបទនេះមានអត្ថប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំដែរឬទេ? តើមានអកស័ព្ទ ឬទស្សនៈលំអៀងទេ?
- សម្រេចចិត្តដោយផ្អែកលើភស្តុតាង មិនមែនតាមអារម្មណ៍។

ឧទាហរណ៍

នៅពេលអ្នកអានអត្ថបទស្រាវជ្រាវ អ្នកមិនត្រឹមតែចងចាំទិន្នន័យទេ តែអ្នកក៏ត្រូវសួរទៀតថា៖

- តើអ្នកនិពន្ធប្រើវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវត្រឹមត្រូវទេ?
- តើមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគាំទ្រការសន្និដ្ឋានឬទេ?
- តើមានអ្វីដែលខ្លះត្រូវពិនិត្យបន្ថែមទៀត?

II. ហេតុអ្វីចាំបាច់ត្រូវអាននិពន្ធន៍ស៊ីជម្រៅ?

ការអាននិពន្ធន៍ស៊ីជម្រៅ (Critical Reading) មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង ព្រោះវាមិនត្រឹមតែជួយឲ្យយើងយល់អត្ថបទត្រឹមត្រូវទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជួយអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញគិត និងវាយតម្លៃ។ ហេតុផលសំខាន់ៗដែលត្រូវអាននិពន្ធន៍ស៊ីជម្រៅ៖

- បង្កើនការយល់ដឹងជ្រាលជ្រៅ៖ មិនមែនអានតែផ្ទៃលើនៃអត្ថបទទេ តែយល់ពីទស្សនៈ គោលបំណង និងន័យសំខាន់ៗ។
- វាយតម្លៃភាពជឿជាក់បាន៖ ជួយសម្គាល់ថាអត្ថបទ ឬប្រភពណាមួយអាចទុកចិត្តបានឬមានលំអៀង

- អភិវឌ្ឍន៍ជំនាញគិតវិភាគ៖ ជួយឲ្យអ្នកគិតដោយហេតុផល មិនមែនទទួលយកអ្វីៗដោយគ្មានការសួរសំណួរ។
- ជួយក្នុងការស្រាវជ្រាវ និងសរសេរ៖ អ្នកអាចយកព័ត៌មានដែលបានវាយតម្លៃ មកប្រើសម្រាប់ស្រាវជ្រាវ ឬការសរសេរ ដោយមានភាពត្រឹមត្រូវ និងគាំទ្រដោយភស្តុតាង។
- ការប្រើប្រាស់ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ៖ ជួយឲ្យអ្នកអាចសម្រេចចិត្តលើព័ត៌មានក្នុងសង្គម ឬព័ត៌មាននៅលើអ៊ីនធឺណិត ដោយប្រើសេចក្តីយល់ដឹង និងការពិចារណា។

III. ចំណុចសំខាន់ក្នុងការអាននិពន្ធន័ស៊ីជម្រៅ

1. ដឹងពីគោលបំណងរបស់អ្នក
 - សួរសួរខ្លួនឯងថា៖ "ខ្ញុំកំពុងស្វែងយល់អ្វីពីអត្ថបទនេះ?"
2. ផ្ដោតលើអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ
 - ជ្រើសអត្ថបទ ឬផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ និងមានប្រយោជន៍សម្រាប់គោលបំណងរបស់អ្នក។
3. ជ្រើសយុទ្ធសាស្ត្រអានដែលសមស្របនឹងគោលបំណង និងប្រភេទឯកសារដែលអ្នកកំពុងអាន។
 - Skimming: អានឲ្យលឿន ដើម្បីរកគំនិតទូទៅ។
 - Scanning: ស្វែងរកពាក្យ ឬព័ត៌មានជាក់លាក់។
 - Close Reading: អានយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បីវិភាគន័យជ្រាលជ្រៅ។
 - Section-Hopping: ជ្រើសរើសអានតែផ្នែកជាក់លាក់មួយចំនួននៃអត្ថបទ ដើម្បីផ្ដោតលើ។
4. គិតប្រកបដោយវិចារណញ្ញាណអំពីអ្វីដែលអ្នកអាន
 - ការអាននិពន្ធមិនមែនគ្រាន់តែទទួលព័ត៌មានទេ ប៉ុន្តែត្រូវសួរខ្លួនឯង និងវិភាគថា៖
 - តើអ្នកនិពន្ធចង់បង្ហាញអំពីគំនិត ឬគោលបំណងអ្វី?
 - តើអាកុយម៉ង់គាំទ្រដោយភស្តុតាងពិតប្រាកដ ឬទេ?
 - តើមានចំណុចខ្វះខាត ឬអ្វីដែលអ្នកគួរតែសង្ស័យ?
 - វាជួយឲ្យអ្នកក្លាយជាអ្នកអានដែលសកម្ម និងមានសមត្ថភាពក្នុងការវាយតម្លៃអត្ថបទ។

III. គោលបំណងនៃការអាននិពន្ធន័ស៊ីជម្រៅ

ការអានគឺមិនត្រឹមតែយល់អត្ថន័យនៃពាក្យនៅលើអត្ថបទទេ ប៉ុន្តែធ្វើឲ្យអ្នកចូលរួមក្នុងការពិចារណា និងវិភាគអត្ថបទយ៉ាងម៉ត់ចត់។ វាជួយអ្នកវាយតម្លៃ អានយ៉ាងច្បាស់ និងប្រើព័ត៌មានបានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ គោលបំណងសំខាន់ៗមានដូចជា៖

- វាយតម្លៃភាពទុកចិត្តនៃប្រភពព័ត៌មាន៖ កំណត់ថាព័ត៌មានមានភាពទុកចិត្ត ត្រឹមត្រូវ និងពាក់ព័ន្ធទេ។
- យល់អំពីអត្ថន័យជ្រៅ៖ វិភាគអាកុយម៉ង់ ទស្សនៈ មូលហេតុ និងផលប៉ះពាល់ក្នុងអត្ថបទ។
- អភិវឌ្ឍទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន៖ ផ្ដល់ដល់គំនិតក្នុងអត្ថបទជាមួយចំណេះដឹង និងយោបល់ផ្ទាល់ខ្លួន។
- ធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយមានព័ត៌មានគាំទ្រ៖ ប្រើការអានយ៉ាងវិចារណា ដើម្បីណែនាំសកម្មភាព ការដោះស្រាយបញ្ហា ឬស្រាវជ្រាវបន្ត។

- បង្កើនការយល់ និងការចងចាំ ៖ ការចូលរួមពិចារណា ធ្វើឲ្យអ្នកចងចាំ និងអនុវត្តព័ត៌មានបានល្អប្រសើរជាងមុន។

ដោយឡែកក្នុងការអាននិពន្ធន័យស៊ីជម្រៅត្រូវផ្ដោត៖

1. តើវាមានសារៈពាក់ព័ន្ធឬទេ ?

កុំចំណាយពេលអានប្រភព (ឬផ្នែកនៃអត្ថបទ) ដែលមិនពាក់ព័ន្ធ។ អ្វីដែលធ្វើឲ្យអត្ថបទមានសារៈពាក់ព័ន្ធអាចអាស្រ័យទៅលើគោលបំណងអានរបស់អ្នក។

2. តើវាជាបច្ចុប្បន្នភាពគ្រប់គ្រាន់ឬនៅ ?

ត្រូវប្រាកដថា ព័ត៌មាននៅក្នុងប្រភពដែលអ្នកប្រើមានភាពទាន់សម័យ។ សម្រាប់ប្រធានបទជាច្រើនមានន័យថា អ្នកគួរតែប្រើប្រភពដែលត្រូវបានបោះពុម្ពក្នុងរយៈពេល ១០-១៥ ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ។

3. តើវាជាប្រភពសិក្សាផ្លូវការ (Academic) ឬទេ ?

ប្រភពសិក្សាផ្លូវការត្រូវការភស្តុតាងនៅក្នុងការសរសេររបស់អ្នក។ ប្រភពទាំងនេះគឺមានភាពទុកចិត្តបានមានលក្ខណៈអាហ្វឺក និងត្រូវបានសរសេរដោយអ្នកដែលមានចំណេះដឹងក្នុងវិស័យរបស់ពួកគេ។

4. ប្រភពសិក្សាផ្លូវការរួមមាន៖

- អត្ថបទទស្សនាវដ្តីដែលបានពិនិត្យដោយអ្នកជំនាញ (peer-reviewed journal papers)
- សៀវភៅសិក្សាផ្សេងៗ (textbooks)
- បទបង្ហាញក្នុងសន្និសីទអប់រំផ្សេងៗ (academic conference presentations)
- ប្រភពទិន្នន័យដែលទុកចិត្តបាន (reputable data sources)
- របាយការណ៍ពីរដ្ឋាភិបាល (governmental reports)

IV. វិធីសាស្ត្រក្នុងការអាននិពន្ធន័យស៊ីជម្រៅ

ខាងក្រោមគឺជាវិធីសាស្ត្រអានជាក់លាក់មួយចំនួន ដែលតែងតែប្រើក្នុងការអាននិពន្ធន័យស៊ីជម្រៅ៖

1. ការអានស្តីម (Skimming)

- គោលបំណង៖ ដើម្បីទទួលបានទិដ្ឋភាពទូទៅនៃអត្ថបទបានរហ័ស។
- របៀបអាន៖ អានចំណងជើង ចំណងជើងរង ប្រយោគដំបូង និងប្រយោគចុងក្រោយនៃកថាខណ្ឌព្រមទាំងពាក្យគន្លឹះ។
- របៀបប្រើ៖ មានប្រយោជន៍ពេលសម្រេចចិត្តថាតើអត្ថបទពាក់ព័ន្ធនឹងគោលបំណងរបស់អ្នកឬអត់។

2. ការអានស្វែង (Scanning)

- គោលបំណង៖ ដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មានជាក់លាក់ ដោយមិនចាំបាច់អានអស់ទាំងអត្ថបទ។
- របៀបអាន៖ រកពាក្យគន្លឹះ ចំនួន ឈ្មោះ ឬឃ្លាដែលឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួររបស់អ្នក។
- របៀបប្រើ៖ មានប្រយោជន៍សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ ការត្រួតពិនិត្យព័ត៌មាន ឬស្វែងរកព័ត៌មានលម្អិតឲ្យបានរហ័ស។

3. ការអានដោយយកចិត្តទុកដាក់ (Close Reading)

- គោលបំណង៖ អានដោយយកចិត្តទុកដាក់ និងពិចារណាឲ្យបានយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដើម្បីយល់អត្ថបទពេញលេញ
- របៀបអាន៖ វិភាគទទឹងកណ្តាល ពាក្យសព្ទ រចនាបថប្រយោគ និងភស្តុតាង
- របៀបប្រើ៖ ចាំបាច់សម្រាប់ការយល់អំពីគំនិតស្មុគស្មាញ ឬពិនិត្យវិភាគអត្ថបទយ៉ាងវិចារណកថា។

4. ការរំកិលអានតាមផ្នែក (Section Hopping)

- គោលបំណង៖ អានឆ្លងកាត់ផ្នែកផ្សេងៗ ដើម្បីស្វែងរកអ្វីដែលពាក់ព័ន្ធបំផុតសម្រាប់គោលបំណងរបស់អ្នក
- របៀបអាន៖ កុំអានតាមលំដាប់ជួរដេក តែផ្លាស់ទៅកាន់ផ្នែកដែលសំខាន់សម្រាប់អ្នក
- របៀបប្រើ៖ ជួយសន្សំសំចៃពេលវេលា និងផ្ដោតលើផ្នែកដែលមានសារៈសំខាន់បំផុត។

5. ការវិភាគ (Analysis)

- គោលបំណង៖ ដើម្បីបំបែកអត្ថបទជាផ្នែកៗ ដើម្បីយល់ពីរបៀបវាដំណើរការ។
- របៀបអាន៖ កំណត់អត្តសញ្ញាណគំនិតសំខាន់ៗ ភស្តុតាង ការអះអាង ការសន្មត និងរចនាសម្ព័ន្ធ។
- របៀបប្រើ៖ ជួយឲ្យអ្នកឃើញភាពត្រឹមត្រូវនៃអត្ថបទ និងយល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងគំនិត។

6. ការវាយតម្លៃ (Evaluation)

- គោលបំណង៖ ដើម្បីវាយតម្លៃគុណភាព ភាពអាចទុកចិត្តបាន និងសារៈពាក់ព័ន្ធនៃអត្ថបទ។
- របៀបអាន៖ សួរសំណួរដូចជា តើភស្តុតាងអាចទុកចិត្តបានទេ? តើទទឹងកណ្តាលសមស្របដៃឬទេ? តើមានភាពលម្អៀងឬអត់?
- របៀបប្រើ៖ អ្នកទទួលយកតែព័ត៌មានដែលអាចទុកចិត្តបាន និងពាក់ព័ន្ធប៉ុណ្ណោះ។

7. ការសំយោគគំនិត (Synthesis)

- គោលបំណង៖ ដើម្បីបញ្ចូលគំនិតពីប្រភព ឬផ្នែកជាច្រើន រួមបញ្ចូលគ្នា ទៅជាគំនិតយល់ដឹងថ្មី
- របៀបអាន៖ ប្រៀបធៀប និងរួមបញ្ចូលព័ត៌មាន កំណត់លំនាំ ឬភាពខុសគ្នា ហើយអភិវឌ្ឍទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន
- របៀបប្រើ៖ អនុញ្ញាតឲ្យអ្នកបង្កើតយោបល់ ការសន្និដ្ឋាន ឬចក្ខុវិស័យថ្មីៗ ពីអ្វីដែលអ្នកបានអាន។

បញ្ជីឯកសារយោង

- 1) Wallace, C., & Wray, A. (2011). *Critical reading and writing for postgraduates*. Sage Publications.
- 2) Northedge, A. (2005). *The good study guides*. Open University Press.
- 3) Cottrell, S. (2017). *Critical thinking skills: Effective analysis, argument and reflection*. Macmillan International Higher Education.
- 4) Wallace, C. (2003). *Critical Reading in Language Education*. Palgrave Macmillan.
- 5) Norton, L. (2009). *Action Research in Teaching and Learning*. Routledge.
- 6) Cottrell, S. (2017). *Critical Thinking Skills: Effective Analysis, Argument and Reflection*. Palgrave.
- 7) Wallace, M., & Wray, A. (2016). *Critical reading and writing for postgraduates* (3rd ed.). Sage.
- 8) University of Leeds. (2020). *Critical reading techniques*. Skills@Library. <https://library.leeds.ac.uk>
- 9) Bailey, S. (2018). *Academic writing: A handbook for international students* (5th ed.). Routledge.
- 10) Hart, C. (2018). *Doing a literature review: Releasing the research imagination* (2nd ed.). Sage.